

Felcsút: Izrael-Svájc és Izrael-Románia EB-selejtező

ÉLET

A MAGYARORSZÁGI ZSIDÓ HITKÖZSÉGEK SZÖVETSÉGÉNEK LAPJA

Adomány a beeri kibucnak, ahol vérfürdőt rendeztek a terroristák

„Válogatás nélkül lőttek, elraboltak, akit csak tudtak, felgyűjtötték az emberek házait, hogy az ablakon keresztül meneküljenek, ahol a terroristák vártak.” (Chajim Jelin, a kibuc egyik tölélője)

Itt az idő, hogy viszonozzuk Izraelnek azt a támogatást, az adatokban ki sem fejezhető segítséget, anyagi forrást és erkölcsi erőt, amit a diaszpóra zsidósága kapott a zsidó államtól!

A Mazsihisz és a BZSH vezetése azt a döntést hozta, hogy annak a beeri kibucnak indítunk gyűjtést, ahol korábban több mint 1000-en éltek, de a gyilkos terrortámadás után több mint 100 holttestet találtak, és tragikus módon csak 600-an maradtak életben az egész településen.

A Mazsihisz-BZSH vezetői fölvették a kapcsolatot a Gázától öt kilométerre lévő beeri kibuc titkárával, Jiftách Czlinkerrel annak érdekében, hogy a magyar zsidó közösség adományai a legjobb helyre kerüljenek.

Az említett kibuc lakossága

ugyanis rettenetes csapást szenvedett el: október 7-én mintegy 400 terrorista támadta meg a települést, a gyilkosok fölgújtották a házakat és válogatás nélkül lőtték le az embereket. Leírhatatlan pusztításuk nyomán a kibuc romokban hever. A település túlélői közül ötszáz embert a Holt-tenger mellett szállásolta el, de száz túlélőnek még mindig helyet keresnek.

„A beeri kibucban már az első házban megtaláltuk egy család tagjainak a holttestét. Apa, anya, egy kislány és egy kisfiú. A hártyák mögött volt összekötve a kezük. Megkínózták őket. Kivájták a szemüket. Hiányoztak az ujjaiak. Végül pedig lelőtték őket. Egy másik házban egy terhes nőt találtunk hatalmas vöröcsában. Felvágta a hasát. A babáját leszűrték. A nőt hárba lőttek.” (Joszi Lándáv, a Zaka csoport önkéntese)

A Mazsihisz-BZSH vezetősége mély együttérzéséről biztosította a kibuc titkárát, majd a vezetők a pénzügyi támogatáson felül felajánlották, hogy ha szükséges, a

Mazsihisz-BZSH segít az izraeli gyerekek elhelyezésében, és az esetleges pszichológiai ellátásban is.

Hálás köszönettel fogadjuk zsidó és nem zsidó polgártársaink pénzadományait! Közösek a gyökereink, és közös a fájdalmunk is.

Kérjük magyar hittestvéreinket, hogy fogjunk össze és segítsünk a Hamász által megtámadott és háborúban álló Izrael népének! Ne feledjék: a zsidóság egy nép, egy szív!

Lehetőségeink szerint segítsünk minél többen izraeli testvéreinknek!

Ám Jiszrál chaj!

Adományait a 11707024-20408022 számlaszámra is várunk! A megjegyzés rovatba kérjük feltüntetni: adomány Izraelért

Mostantól addig fogjuk viselni a sárga csillagot, amíg Önök el nem ítélik a Hamász okozta szörnyűségeket – jelentette ki Gilad Erdan izraeli ENSZ-nagykövet a Biztonsági Tanács ülésén.

Fotó: TASR/AP

Tulajdonképpen nem igényel semmilyen kommentárt, de mégsem bírom megállni, hogy ne tegyek hozzá egy gondolatot: Dédapáinkat, nagyapáinkat és majdnem a szüleimet is ugyanilyen alávaló, gyilkos, náci csőcselék grasszálása közepette hurcolták el a gázkamrákba, a lágerekbe, a munkaszolgálatba. minden holokaustmegemlékezésen azt szoktuk mondani: „Ez ne történjen meg soha többé!” Ugy látszik, nem mondta elég erőteljesen.

Az itt zászlókat, izraeli zászlót égető, halálhörgő sőpredék elvárátai még ennél is konkrétabban újra hozzálltak a „végző megoldáshoz”. Nem fog nekik sikerülni! Sem most, sem soha! Ám Jiszrál chaj!

Pajor Tamás

Lincselési kísérlet Dagesztánban

Pogromközeli helyzet alakult ki az Orosz Föderációhoz tartozó Dagesztán fővárosában, Mahacs-kalában. A helyi muszlimok szó szerint vadásznak a zsidókra és az izraeli állampolgárokra.

Sajtóbírek szerint – írja a hetek.hu – a Hamász-párti tüntető tömeg ellepítette a város nemzetközi repülőterét, ahol a vasárnap esti Tel-Aviv–Mahacs-kala járat zsidó utasait próbálták meg „levadászní”. A több száz helyi muszlim az „izraeli menekültek” kereste, róluk több videó is felkerült a közösségi oldalakra.

A Meduza híroldal tájékoztatása szerint még a repülőtér környékén is pogromhoz közel állapotok uralmodnak, a felbőszült palestinpárti tömeg megállítja az autókat, hogy a papírokat ellenőrizve kiderítsék, van-e köztük izraeli állampolgár.

A 168 óra arról ír, hogy antiszemita incidensek történtek az észak-kaukázi régióban. Több helyen a zsidók elűzését követelik és épületeket gyújtanak fel.

A dagesztáni Haszavjurtban egy – a Kommerszant című lap szerint több száz fő – csoport azt követelte, hogy lakoltassák ki a Flamingo Hotelből az állítólag ott élő izraeliek. A hotelben nem voltak izraeliek.

Szergej Melikov, a köztársaság vezetője Telegram-bejegyzésében azt írta, az incidenst remíthirterjesztés és provokáció váltotta ki, amire „néhány forrófejű” reagált. Az RBK gazdasági lap szerint a szálloda ostromára buzdító felhívások eredetileg az Utro Dagesztana Telegramcsatornán jelentek meg, amelyet a REN TV és az Izvesztija forrásai az ukrán biztonsági szolgálatokkal hoztak összefüggésbe.

Melikov azt mondta, a történtek szemléletesen példázzák, hogy a közel-keleti eseményekkel összefüggésben is megpróbálják „megingatni a helyzetet” Oroszországban, egyben óva intett a felekezetek és etnikumok közötti viszonytól. „Az észak-kaukázi muszlimok, ahogy azt vallásunk előírja számunkra, nem állhatnak a más népekkel és

vallásokkal szembeni gyűlölet és türelmetlenség oldalára, és nem engedhetnek az erőszakra való hamis felhívásoknak” – áll a nyilatkozatban.

*

Izrael a dagesztáni eseményekre tekintettel sürgette az orosz hatóságokat, hogy tegyenek meg minden az izraeli állampolgárok és az Oroszországban élő zsidók védelme érdekében.

Az izraeli külügyminisztérium közménye szerint a zsidó állam moszkvai nagykövete együttműködik az orosz hatóságokkal. A tárca hozzátette, hogy „Izrael Állam nagyon komolyan veszi, ha bárholt ártani próbálnak az izraeli állampolgároknak, illetve a zsidóknak”.

„Izrael elvárja az orosz biztonsági erőtől, hogy megvédjék az izraeli állampolgárokat és a zsidókat, és határozottan lépjene fel a zavargókkal és a zsidók és izraeliek elleni féktelen uszítással szemben” – húzta alá az izraeli diplomáciai tárca. (MTI)

A mahacskalai reptéren egy Izraelből érkező gép utasait nem engedték kiszállni

Fotó: Visegrad24

meg őket üdvösséggel
és győzelemmel!

És teljesedjék be rajtuk
keresztül a vers: az Örökkel-
való, a ti Istenetek az, aki
veletek megy, hogy harcol-
jon értetek ellenségeket,
hogy segítsen benneteket.

Ámen.

9 770 133 350 099

2 3 0 2 1

E m l é k o l d a l

Janusz Korczak-év után

Épp száz éve annak, hogy a huszadik század első és máig egyik legjelentősebb gyermekjogi aktivistája, Janusz Korczak megalapította a híres varsói Árvaházat (Dom Sierot), és hetven éve, hogy a zsidó származású lengyel or-

vos, gondolkodó, számos jelentős pedagógiai munka szerzője árvaházának kis lakóival együtt mártírhalált halt a treblinkai német megsemmisítő táborban.

*

Megemlékezzem-e a varsói gettó egyik legnagyobb, fegyvertelenül harcoló hőséről, Janusz Korczakról? Orvos volt és író. Nem alapított családot, a gyermekeknek és közöttük élt, rájuk költözött mindenét, otthon épített számukra. Amikor a gettó összes gyerekei ellen hajszát indítottak, összeszedték és vagonba zárták őket, az öreg doktor körülön járt a várrosban beteginek. Este tudta meg a borzalmat valóságot, rohant ki a gettóból neveltjei után, hogy velük menjen a halálba is. A szülektől elszakított, segítségről rimánkodó apróságok meglátván a feljük rohanó patrónusukat, boldog bizakodással segítették fel magukhoz a vagonba, s az induló szervényből felszabadultan hangzott fel a megtévesztett gyereknek ajánl Korczak kirándulódála:

„Énekszóval búcsúzunk,
A városba visszajutunk...”
(Scheiber Sándor prédikációjából)

(2013)

Így chanukkáztunk 5773-ban

Feldöntött, összetört chanukiják a Belvárosban. A lékgörbe belefért, most ez együtt járt a csoda túlzott nyilvánossá tételevel. De sajnos ez nem csak a Chábád bája...

Orthodoxia

Mivel az ortodox imaház számos tagja távol lakik a zsinagógától, ezért önálló ünnepséget a Dob utcában nem tartottak, de chanukka minden estén a délutáni és az esti ima között emlékezetessé tették a gyertyagyújtást. Mindig más tiszteletre méltó személyt kértek fel a szertartásra, felszabadultan énekeltek, táncoltak. Ráv Mojse T. Weiszberger minden alkalommal beszédet mondott. Hangsúlyozta, hogy a csoda nemcsak a Hasmoneusok idejében történt, hanem ezen időszakban a mindenható az egész világon óvja és megmenti a zsidóságot minden bajtól, gondtól. A főrabbi másik gondolata szerint a szír-görögök a tóratlanulást és a micvákat tiltották, nekünk ezért különös gondot kell fordítani a Tan tanulmányozására és a parancsolatok betartására. A jó hangulathoz hozzájárult a Hannából hozott fánkok, sütemények és üdítőitalok sora.

D. G.

Szeretetkórház

A sok nehézség ellenére az idén is szép ünnepséget varázsolnak a betegeknek a vezetők és a dolgozók. A kórház zsinagógájában elsőként Deutsch Zsuzsa igazgató főorvos köszöntötte a megjelenteket. Ezután Deutsch László főrabbi fellobbantotta a lángokat, ismertetve a chanukka jelentőségét, majd pedig Patai József és Kiss József verseiből olvasott fel. Végezetül fánk és üdítő várta a közönséget.

Közösen a lubavicsiakkal

A második gyertyát a város sétálóövezetében gyújtották meg. A DZSH vezetői, tagjai, izraeli egyetemisták, arrajárók mind-mind részesei lehetettek a csodának. A több mint kétembernyi magasságú chanukiját emelő segítséggel lehetett csak elérni. Ekkor a Hajdú-Bihar Megyei Önkormányzat alelnöke, Tóth Attila gyújtotta meg az egyik gyertyát. A másik láng Horovitz Tamás elnök segítségével került a magasba. A barátságtalan idő ellenére a boros tea és az elmaradhatatlan fánk elfogyasztása után éneklés, tánc melegítette testünket, lelkünket. A pompásra sikeredett gyertyagyújtás a DZSH, Aser Ehrenfeld rabbi, valamint Rabbi Smuel Ráskin és Rabbi Smuel Feiglin rendezésében történt.

(2013)

Tréfli szilveszter?

Minden év végén visszatér a problema, amely főként az étterem- és különterem-tulajdonosoknak okoz fejfájást.

December második felében minden rendszerűen érkezik a rabbinátus körlevele: aki bármiféle szilveszteri rendezvényt tart, elveszíti kósersági igazolványát, azt a pecsétes papírt, amelyet a vendéglátó intézmények bejáratánál szoktak kiragasztani. És amely nélkül egyes városok – főként azok, amelyekben a vallásos tanácsstagoknak szava van – nehézségeket támasztanak, akár a működési engedélyt is megvonhatják.

Nem is beszélve arról, hogy az ország zsidó lakosságának jó része ha nem is kimondottan vallásos, de a kóserságot, az étkezési törvényeket betartja, és erre az étterem, illetve a különterem kiválasztásánál is odafüggyel.

Ugyanakkor az Európából és Amerikából érkezettek még jól emlékeznek szülőhelyük szilvesztereire, és sokan szeretnék itt is családbarát körben tölteni a dátumváltás éjjelét.

Az izraeli rabbinátus azonban, amely – ellentétben a legtöbb, zsidók által is lakott ország rabbinátusával – itt kizárolagosan ortodox, vagyis „keményvonás”, a szilveszteri mulatságokban vagy akár csak vacsora-összejövetelekben kereszteny vallási ünnepélt lát, ez pedig kizárá ok a kósersági igazolás megadására. Akkor is, ha a főzés és a felhasznált anyagok amúg megfelelnek a zsidó vallás rituális követelményeinek. (Mindez csak a zsidó tulajdonban lévő létesítményekre vonatkozik, a kereszteny és muzulmán arab tulajdonukra és a külföldi turistákat kiszolgáló szállodákra nem.)

Marad tehát a dilemma, a rejtozkodás, a kiskapuk keresése. A legtöbb szilveszterező az orosz ajkú közösséggel körülöleli ki, de a délamerikai származásúak zöme sem hagyná ki. Az utóbbi évtizedekben érkezett magyar olék is bulipártiak, de legtöbbször otthon, baráti körben bontanak pezsgőt éjfélkor. A malac-farkát azért nem húzzák meg...

H. L.
(2013)

Köszönjük, Cipő!

„Köszönöm azt, hogy itt voltál velem, csak ennyi volt az Életem...” Elment Bódi László Cipő, aki ezeket a sorokat énekelte a telt házas Dohány utcai zsinagógában. Az Élet Menete Alapítvány jótékonyiségi koncertjén barátja, Jávori Ferenc Fegya zongorárisztéretől. Fehér kipát viselt jellegzetes kopasz fején. Nem sildes sapkát, nem kalapot, hanem kipát. Ő úgy tanulta, azt hallotta Ungváron és később Kisvárdán gyerekkorában, hogy zsinagógában így illik. Ilyen volt Cipő! Ha hívtuk, hogy segítsen, Ő jött, és segített! Köszönjük szépen! Legyen nekenn könyű a föld, barátunk! Búcsúzik Az Élet Menete Alapítvány kuratóriuma és az önkéntesek.

(2013)

Zuglói chanukka

A zsúfolásig megtelt Földvári-teremben a felnőttek, a zsinagóból a gyermekek chanukkáztak. Gerő Péter elnök üdvözölte a megjelenteket, közöttük az önkormányzat képviselőit, Rozgonyi Zoltán alpolgármesterrel az élükön. Itt jegyezték meg, hogy az alpolgármester nem jött üres kézzel, elhozta azt a képes füzetet, amelyet az önkormányzat készített a zuglói zsidóság életéről, minden napjairól. A kíválon szerkesztett munka nagy tetszést arattat a közösség tagjai köreben. A minchát követő gyertyagyújtást Kardos László kántor végezte, majd Kardos Péter főrabbi ünnepemléktársa hangzott el. Ezután a Benjámin Óvoda apróságai szíve-lelket gyönyörködtető műsorukkal káprázta el a közösséget, Rádai Éva és Böcskei Andrea betanításában. A szünetet kitöltő fánkfogyasztás után Szolnoki Dóra és Fenyő Fruszina (The Voice) dzsesszműsorra szolgáltak, Jáger Bandi kíséretével. Samu Pandzarisz Diána szefárd és jiddis dalainak sikerét már az is biztosította, hogy a művészről gyermekkora óta a zuglói zsinagóga látogatója. Száma Mester Sándor gitárművész kísérte. A több mint háromórás műsor műszaki levezényléséért Krauth Péter és Miskolci Péter, a fánkok előkészítéséért és felszolgálásáért a Nőcsoport tagjait – élükön Kurcz Zsuzsával – illeti a köszönet.

(2013)

A színpadon Gerő Péter elnök és Rozgonyi Zoltán alpolgármester

B. Nagy László felvétele

Felszállt Tel-Avivból az első budapesti Wizz Air gép

Elindult a Wizz Air első tel-avivi járata, amely a jövőben rendszeresen szállítja az utasokat.

A Tel-Avivból Budapestre tartó első gépen divatbemutatót rendeztek az utasoknak. A járat egyelőre heti négy alkalommal – hétfőn, kedden, csütörtökön és szombaton – közelkedik, de nyáron már napi rendszerességgel lehet igénybe venni a diszkont légitársaság szolgáltatását.

Daniel de Carvalho, a Wizz Air

kommunikációs igazgatója kifejtette: azért döntötték az első járat megünneplésénél a divatbemutató mellett, mert mind Tel-Avivra, mind a Wizz Airre a fiatalos, friss és újat kezdeményező imázs a jellemző, és ezeket a tulajdonságokat egy divatbemutató kíválon tükrözi.

Abrány György, a Wizz Air kereskedelmi igazgatója a tel-avivi sajtótájékoztatón hangsúlyozta, hogy az izraeli nagyvárost fontos célállomásnak tekintik. Elsőként Budapestről indítják járataikat, de a későbbieknél a többi európai bázisállomásukról is utasforgalmat terveznek oda.

Abrány György úgy véli, hogy a tel-avivi járat hosszú távon nyereséges lesz, a kezdeti időszakban befektetett pénzek idővel megtérülnek. Több utascsoportot céloztak meg: az izraeli magyarokat, a zsidó államba látogató magyar és a Magyarországra utazó izraeli turistákat.

Abrány György elmondta, hogy a magyar zsargonban rögzödött a fapados kifejezés, bár a gépeken bőrülések vannak. Viszont a diszkont légitársaság jellemzői szerint az utasok igényei szerint a jegyár felett megvehetik a különböző szolgáltatásokat is.

A tel-avivi Wizz Air járat indulását Izrael nevében üdvözölte a helyi turisztikai miniszterium igazgatója, és a rendezvényen részt vett Szentgyörgyi Zoltán magyar nagykövet is.

A Wizz Air tavaly november 19-én kapta meg a magyar és az izraeli hatóságok hivatalos jóváhagyását a Budapest és a tel-avivi Ben Gurion Nemzetközi Repülőtér közti útvonal üzemeltetésére.

Az útvonalengedélyeket korábban a Malév használta, és ismételt kiosztásuk azután vált lehetővé, hogy a nemzeti légitársaság csödöt jelentett.

(MTI)
(2013)

Az indokok változnak, de a zsidók iránti gyűlölet ugyanaz

A zsidó államot október 7-én ért aljas és embertelen terrortámadás áldozatainak emlékére gyűjtött gyertyák fényében ezekben a rettegett napokban a legaktuálisabb az áldott emlékű Sir Jonathan Sacks rabbi (1948–2020) egyik híres beszéde, amelyet Izrael és a zsidóság védelmében mondott el. Ezt a szenvédelyes hangú, igaz beszédet ajánljuk most magyar fordításban olvasóink figyelmébe. Ám Jiszráel chaj!

El kell mondanom Önöknek, hogy mi azzal nőttünk fel, hogy „soha többé”, de ez egyre inkább úgy hangzik, hogy „újra és újra”, és mindennek lényege az Izraellel szembeni ellenségeskedés.

A középkorban a zsidókat a hitük miatt gyűlölték. A 19. és a 20. században a származásuk miatt. Manapság, amikor embereket már nem lehet a vallásuk vagy a származásuk miatt gyűlölni, a zsidókat az országuk miatt gyűlölik.

Az indokok változnak, de a gyűlölet ugyanaz maradt.

Az antizemitzmus az új antiszemitizmus!

Mert ne legyenek kétségeink, ez lesz a 21. század meghatározó küzdelme – a kérdés az, hogy melyik győz: a halalomvágy az erőszakkal, terrorral,

bombákkal, rakétákkal vagy az életvágy kórházakkal, iskolákkal, szabadságjogokkal és emberi jogokkal?

Ahányszor csak Izraelbe látogatok, minden szemszögből az izraeliek – vallásosok és szekulárisok – rendhitekkel és abszolt elkötelezettségevel Mózes atyánk tanítása iránt, amely azt mondja, uváchártá bájhájim, azaz: válaszd az életed!

Mert fel kell állnunk és győznünk ellen!

A judaizmus nem más, mint a valóságosság legyőzése a lehetőség által. És a lehetőségek valóságosság felett győzelmet sehol a világban nem látni ma jobban, mint Izrael Államában. Izrael egy pusztasággá vált országot újra termékennyé tett, egy bibliai nyelvet újra beszélt nyelvét tett, Izrael fogta a legrégebbi nyugati vallást és újra fiatallá tette, fogott egy összetört népet és feltámasztotta.

Barátaim, addig nem nyugodhatunk, amíg Izrael nem lesz az élet és a remény minden beragyogó szimbóluma szerte a világon!

Ámen.

Kőbányai János: Nagyszerű és Haborús Haza

(Erec Nehederet-Nilhemet)

Ezeken a hasábokon nem először írtam az Erec Nehederet című humoros műsorról (Arutz 12), amelynek elszánt nézője vagyok. Egyrészt azért, mert magyarként duplán élve-

zem, hogy a héber műsorban Ágai Adolf, Nagy Endre és Karinthi Frigyes szellemét látom visszaközönnyi

el rengeteg círeszére az egyik válasz: a humor, ami a túlélést éppen annyira segíti, mint a Vaskupola raktaelfogó rendszer.

Mindig is csodáltam, hogy megrényletek, rakétaesők, vagy éppen a gyilkos járvány ellenére is működik a humor, ébren tartva az életkedvet. Csodáltam és büszke voltam rá – legalább annyira, mint a fiatal állam egyéb sikereire.

Azonban – ahogy ez gyorsan közhely-igazsággá változott – a mostani háború: más. Mind veszteségeiben, mind dimenzióiban – és abban is, hogy sok elemében feleleveníti a soá keserves tapasztalatait.

Ezért is töltött el kíváncsi örömmel a szinte a napjaimat kitöltő, a háborús fejleményeket követő és elemző tévénenés közben, hogy bejelentették – a háború 19. napján – szerda este (a „szokott időben”) újra jelentkezik az Erec Nehederet, ikonikus műsorvezetőjével: Ejal Kitzisszel. S csak a vizsla szem fedezi fel a rímelő változást: ezúttal Erec Nilhemet (azaz Nagyszerű helyett Haborús Haza a műsor logójának címe.)

A tény örömmel töltött el – nincs minden veszve. Pedig sok szempontból úgy látszik. Az izraeli gazdaság, a hírszerzésben, államvezetésben való bizalom romokban, a világ pedig a legkézenfekvőbb gónoszságok ellenére a gyilkosok oldalára áll. (A Hamással tárgyalni, túzsütenetet követelni, történelmi sérelmeket felbülfogni a gyilkosságokat és azok módját megismerni: ez nem más, mint a gyilkosok és módszereik legitimációja.)

A műsor késve indult – mert éppen (szerintem hamászék is TV-nézők) Rison leCionra hullott egy szokásosan nagyobb rakéta, lerombolva egy lakóház felét („csak” három sebesültet vittek kórházba), és be is jelentétek, nem biztos, hogy le tud majd perregní a műsor megszakítás nélkül.

És nem is volt túl jó – a bevált színészek, karakterek kicsit csikorgósabban csiklandozták a nevethetnéket. (Szerintem. A feleségemnek tetszett, és számára sokat adott.) Egyedül a BBC álszent tudósítását kifigurázó jelenetet élveztem igazán.

Azonban létrejött a műsor – a végén a szereplők smink nélküli elénekeltek egy dalt Slomo Artzival az élen –, s Budapesten is átéreztem, hogy nem műsorral, hanem tettel szembesülhettem.

Hátha all after all – ezen a katasztrófán is túlleszünk.

(Forrás: multesjovo.hu)

ZSIDÓ UILÁGHÍRÁDÓ

Örményország

Amiöt az azeriek elfoglalták Hegyi-Karabahot, érezhetően romlott az Örményországban élő zsidók helyzete. A közelmúltban ismeretlen személyek vörös festékkel öltötték le a jereváni Mordecháj Navi zsinagóga külső falát. A nacionalista közösségi oldalakon „a zsidók az örmény állam esküdt ellenségei” bejegyzések, valamint fenyedegető üzenetek jelentek meg. Az agresszivitást az váltotta ki, hogy Izrael szoros gazdasági és katonai kapcsolatot ápol a többségében muzulmán lakosságú Azerbajdzsánnal. Pinchas Goldschmidt, az Európai Rabbik Konferenciájának elnöke szerint „a zsidók elleni támadás megdöbbentő”. „Az örmény zsidó közösségi nem része a két ország konfliktusának.” A rabbi bíráltá Nikol Pasinján örmény miniszterelnököt, aki Azerbajdzsán katonai akcióját a náciknak a soá alatt elkövetett bűneihez hasonlította. A 60-70-es években mintegy tízezer zsidó élt a toleránsnak és befogadónak ismert országban, aik a Szovjetunió más részeiből költöztek oda. Többségük a rendszerváltás után alijázott. Hit-testvéreink száma jelenleg 500-1000 fő lehet.

Csehország

A prágai kormány 70,5 millió eurót biztosít a terezíni (Theresienstadt) egykor koncentrációs tábor felújítására és állandának megőrzésére. Az épületek komplexum a Monarchia idején laktanyaként szolgált. 1941–45 között a nácik mintegy 140.000 ember hurcoltak ide.

A lágot a cseh zsidók számára

alakították ki, de később Németországból, Ausztriából, Hollandiából és más országokból is érkeztek foglyok. Theresienstadt átmeneti gyűjtőhely volt a haláltáborok felé vezető úton. Az SS számára dezinformációs és propagandacélokat is szolgált a Patyomkin-város, ahol a Nemzetközi Vöröskereszт képviseleti arról próbálták meggyőzni, hogy a koncentrációs táborokban el fogadható életfeltételek vannak. A félrevezetéshez tartozott a foglyok látszólag élénk kulturális és sportélete is.

Az időjárás nagyon megrongálta a Drezda barakkot, ahol a nácik kisgyermekekkel együtt élő asszonyokat őriztek. A barakk fontos része az emlékezésnek, ezért felújítása nem halasztható. Katrin Meyer, a Nemzetközi Holokaust Emlékezési Szövetség főtitkára szerint „a megőrzéssel megtiszteljük a soá áldozatainak emlékét, hogy a mostani és a későbbi generációk megismerjék a koncentrációs táborok foglyainak borzalmás életét”.

A felszabadulásig mintegy 33.000 deportált halt meg az éhség és a járványok következtében. 88.000 személyt más koncentrációs táborokba hurcoltak. A túlélők száma 23.000 volt Theresienstadban.

Németország

A hamburgi önkormányzat a közelmúltban visszaadta a város zsidó közösségeinek az 1906-ban épült Bornplatz-zsinagóga területét. A neoromán stílusú templomot a nácik a kristályéjszakán felgyújtották, majd teljesen lerombolták. Ez volt a legnagyobb zsinagóga Észak-Németországban. Később óvöhely léte-

sült a területen, amelyet csak árjak használhattak. A hivatalos aktuson Dirk Kienerschhof, az önkormányzat képviselője sajnálatát fejezte ki, hogy az átadás elhúzódott. Jelenleg a régi zsinagógára egy mozaik-emlékmű utal, amelyet 1988-ban Margrit Kahl iparművész készített. Az új zsinagóga felépítésének közel 600.000 eurós megvalósításági tanulmányát a szövetségi kormány fizeti. A kivitelezés költségeit egyrészt a városi önkormányzat, másrészről szponzorok támogatásából kívánják fedezni.

Az első zsidók, akik menekülő marroákn voltak, a 16. század végén jelentek meg Hamburgban. A 17. században a szefárdoknak már három zsinagógájuk volt a városban. A kelet-európai askenáziak a 17. század elején telepedtek le, első templomuk 1844-ben épült.

A 20. század elején még mintegy 20.000 zsidó élt Hamburgban, 1980-ban már csak 1000-1500 fő. A posztsovjet térségből és Iránból érkezettekkel együtt jelenleg mintegy 2500 hittestvérünk él a városban. A holokausztnak 9000 helyi áldozata volt.

Tunézia

Az ország középső részén, egy oázisban fekvő településen található El-Hamma-zsinagóga gyűjtogatás következtében teljesen megsemmisült a gázai el-Ahli kórház elleni rakétatámadás után, melyet feltételezhetően az Iszlám Dzsihád terrorszervezet követett el. Sokan videóra vették a templom leégettét, majd a felvételket a közösségi hálózatokon terjesztették. Ismeretlenek a romokra egy palesztin zászlót is kitűztek. A gyűjtogatás súlyosan megrongálta a 16. századi neves kabbalista, Joszéf Maaravi rabbi sírját, amelyet zsidó zarándokok rendszeresen felkeresnek. A hasz-

Örményország. Pinchas Goldschmidt: Az örmény zsidó közösségi nem része a két ország konfliktusának

Csehország. A terezíni tábor a nácik ún. mintatábornak szánták, ahová a Vöröskereszт is beengedték

Németország. Az egykor Bornplatz-zsinagóga felépítésének megvalósításági tanulmánya közel 600.000 euróba kerül

Tunézia. Az elpusztított El-Hamma-zsinagóga, tetején az elkövetők név-jegyével

IZRAELI SZÍNES

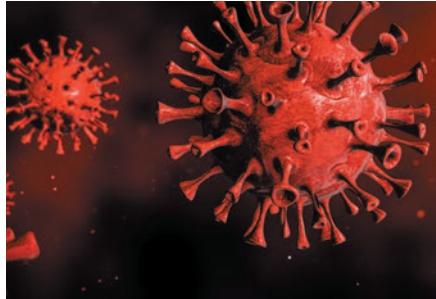
Gyorsan terjed a koronavírus új omikron-variánsa

Jelentősen nő a koronavírusos betegek száma, de nincs ok pánikra – jelentette a 12-es kereskedelmi TV hírportálja. A kritikus állapotban levő betegek száma továbbra is nagyon alacsony.

Jelentősen növekszik és a delta-variáns elterjedtségét közelíti meg a koronavírusos esetek száma. Cyril Cohen professzor, a Bar Ilan Egyetem immunterápiás laboratóriumának vezetője szerint viszont komoly eltérések vannak a három ével ezelőtti járványhullámhoz képest, és nincs ok a pánikra.

Szerinte azért ad kevésbé okot az aggodalomra a járvány visszatérése, mert a lakosság nagy része már legalább egyszer megfertőződött vagy beoltották. Emellett ma már elérhetők olyan kezelések is, amelyek megelőzik a súlyos betegség kialakulását, és a jelenlegi vírustörzsek az omikron változatai, amely kevésbé fenyegető a delta-törzseknek.

A professzor mégis óvatoságra intett, pl. a zsúfolt helyek elkerülésére, mert a betegség nehezen átvészethető, sőt, veszélyes is lehet a lakosság jelenő része számára. A már rendelkezésre álló védőoltást csak az időseknek és az immunbetegeknek ajánlja. (MTI)

Forrás: Getty Images

Ben Gurion ikonikus szobrának felgyűjtésával kezdődött az új év

Egy 34 éves hajléktalant letartóztattak annak gyanújával, hogy felgyűjtött a tel-avivi tengerparton az ország első miniszterelnöke, David Ben Gurion ikonikus szobrát. A tett mögötti indíték egyelőre tisztázatlan, írja beszámolójában az *ujkelet.live*.

Tel-Aviv polgármestere, Ron Huldai a közösségi médiában közzétett bejegyzéseiben kijelentette, hogy a lehető leghamarabb felújítják a szobrot.

A Ben Gurion-szobor Paul Goldman fotós híres képének alapján készült, mely megörökítette az egykor miniszterelnököt, amint 1957-ben fejen áll a tengerparton.

„Nagyon szomorú, hogy az új év elején valaki úgy döntött, megrongálja a város egyik legkedveltebb műalkotását, mely az országalapító David Ben Gurion ábrázolja” – írta Huldai.

A szobrot először az önkormányzat dolgozói körbekerítették, majd egy buldózerrel eltávolították a helyszínről.

Az önkormányzat feljelentést tett a rendőrségen.

Ben Gurion múzeumára alakított háza körül az esemény fényében úgy dönttek, fokozzák a biztonságot.

„Szomorú látni az izraeli társadalomban az országot létrehozó szimbólumokkal és alapító atyákkal szembeni ellenérzést” – olvasható közleményükben. „Ennek a szomorú tendenciának a részeként különösen szomorú az erőszakos cselekmény a tel-avivi tengerparton. Egy szobor helyreállítható, az a társadalom viszont, amely elveszti a múlt iránti tiszteletet, olyan társadalom, amelynek jövője ködbe borul, és nagyon nehéz lesz újjáépíteni.”

Messze távol várnak engem balzsamos hegyek,

Vége lesz a szenvédésnek, én hazamegyek,

Otthon, otthon meggyógyul majd minden, ami fáj,

Ám Jiszráél chaj, ám Jiszráél chaj!

(Régi cionista népdal)

A rendőrség mentette ki az ultraortodoxok haragja elől a polgármesternőt

A rendőrség mentette ki Izraelben az ultraortodox szélsőségesek haragja elől egy „ostromlott” épületből a polgármesternőt Béth Semesben – jelentette a Times of Israel angol nyelvű hírportál nyomán az MTI.

Ultraortodox szélsőségesek tücatjai szemeteskükkel gyújtottak fel, és megrongálták Béth Semes női polgármesterének, Aliza Blochnak az autóját – betörték a gépjármű szélvédőjét és kilyukaszották a kerékeit –, miközben részt vett egy új,

ultraortodox általános iskola felavatásán városában. Az új intézmény a vizsgyici chászidokat fogja szolgálni.

A zavárok körtülvették és különböző tárgyakkal dobálták az épületet. A polgármesternőt az iskolából közel két óra elteltével mentették ki a jelentős erőkkel felvonuló rendőrök, akik közül egy fejsérülést szenvedett és orvosi ellátásra szorult, mert a rendbontók kövekkel dobálták őket.

Néhány nappal korábban a helyi

vallási szélsőségesek megrongáltak egy hirdetőtáblát, amelyen az őszi helyhatósági választásokra kampányoló Bloch arca látszott. Az ultraortodox városokban és negyedekben az utóbbi években rendre megtámadják és befestik vagy letépik a nők arcát ábrázoló hirdetéseket.

Jichák Hercog államelnök telefonbeszélgetésben támogatásáról biztosította az ortodox módon vallásos Aliza Blochot. Hercog a beszélgetésükön kiadott közleményben elítélte a Blochhal szembeni erőszakot, amelyet elfogadhatatlannak és tűrhetetlennek nevezett.

Szintén bírálta a zavargást Móse Arbel, az ultraortodox Sász párhoz tartozó belügyminiszter, aki felszólította a bűnöldöző szerveket, hogy állítsák bíróság elé a felelősöket. Eddig nem került sor letartóztatásra.

A 2018-ban megválasztott Bloch Béth Semes első női polgármestere, és újra indult az október végi helyhatósági választáson a Jeruzsálemről mintegy harminc kilométerre nyugatra található, egyre szigorúbban vallásos városban.

Haifa útban a tengerjáró iparág Oscar-díja felé

A rangos Seatrade Cruise Awards verseny 2023-ban a három kiemelkedő körutazási célpont közé vásárolt Haifát.

A verseny a maga területén az egyik legjelentősebb a világban, a szakértői zsűri minden kategóriában több száz jelöltet értékel – írja a Ynet.

A jövő hónapban ünnepi ceremóniát rendeznek Hamburgban, amelyen minden kategóriában kihirdetik a győztest a három döntős közül. Haifa mellett a száud-arábiai Dzsidda és a németországi Hamburg jutott be az utolsó fordulóba.

A haifai kikötőt igénybe vevő utasok száma jelentősen, több száz százalékkal nőtt a koronavírust megelőző 2018-as és 2019-es évhez képest. Míg 2018-ban mintegy 28.000 turista érkezett hajóval a városba, idén Haifa körülbelül 250.000 főre számít. Szemben a 2018-as 51.000-rel, idén nagyjából 215.000 utas indul innen sétahajózássára.

Az elmúlt esztendőkben a következő helyek nyerték el az Év úti célja díjat: Dubai, Barbados, a Seychelle-szigetek és Dél-Olaszország.

A Haifa Port vezérigazgatója, Udi Sáron örömét fejezte ki a jelölés kapcsán: „Remélem, hogy ez a rangosorlás más érdekkelt izraeli feleket is arra ösztönöz, hogy felkarolják a körutazási ágazatot, amely most teszi meg a kezdeti lépéseket a benne rejlő lehetőségek kiaknázása felé” – mondta.

A haifai kikötő

Megindult Tel-Aviv piros villamosa

Több éves késessel, egynapos díjmentes utazással megindult Tel-Aviv első „piros” villamosvonala a közelkedés – jelentette a helyi média.

A „piros” járat, amely Izrael kereskedelmi központjának, a Tel-Aviv körül agglomerációjának, Gus Dánnak különböző részeit köti össze a várossal, a déli Bát Jám elővárostól Petach Tikváig közlekedik.

Az új villamos bírálói elsősorban azt nehezen észlelik, hogy szombaton és a

A miniszterelnök és felesége a villamosvonal avatásán

zsidó ünnepeken, évente hetvenkét napon a vallásosok követelésére leállítják a főként szekuláris, vagyis nem vallásos negyedekben és városokban haladó járatot.

Emiatt számos tüntetést terveznek, és Tel-Aviv polgármestere is távolmaradásával tüntetett a szalagátvágó ünnepségen, mely után Benjámin és Szará Netanjahu villamosra szállt Miri Regev közlekedési miniszter társaságában.

Az első villamosok péntek reggel 5.40-kor indultak egy időben a Petach Tikva-i és a Bát Jám-i végállomásról, valamint egy harmadik megállóból – de három órával a szombat kezdete előtt, péntek délután már megszűnik a forgalom, és csak másnap este, egy órával szombat végeztével, szombat este fél tízkor indul újra.

Szombat estétől öt és fél sékel (mintegy ötszázötven forint) lesz a jegy ára a vonal egyes szakaszain, de tizenkét sékelbe (mintegy ezerkétszáz forintba) kerül az utazás a vonal teljes hosszán, 24 kilométeren és harmincnégy állomáson. A járat nagyrészt a föld felett közlekedik kötött vágányon, de Tel-Aviv belvárosában nyolc megállót a föld alá helyeztek.

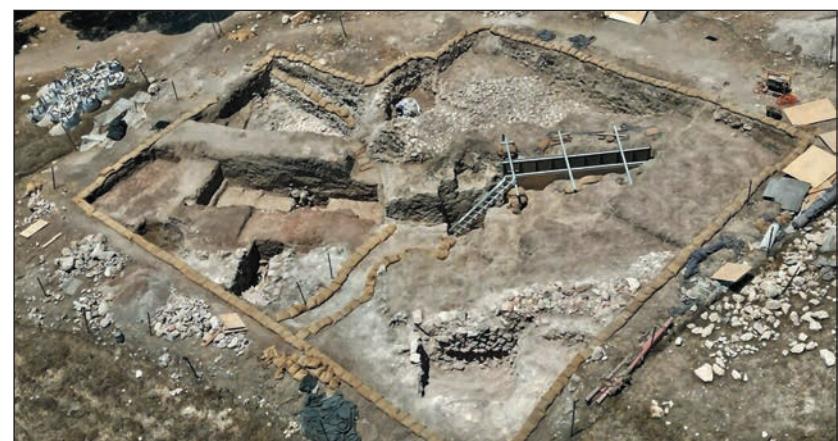
Az első járat megindítása után folytatódnak az építési munkálatai két további vonalon, melyek a tervez 2026-ban és 2028-ban készülnek el. A három villamosnak százharmadik állomása lesz Gus Dán tizenegy városában.

Az piros vonalat 2015-ben kezdték építeni, a többször emelni kellett a költségvetését. A beruházás végül mintegy tizenkilenc milliárd sékelt (mintegy kétezer milliárd forintot) emészett fel. (Shiri Zsuzsa, MTI)

Majdnem 4000 éves, rejtélyes építményt tártak fel északon

Csaknem 4000 éves, rejtélyes szakrális építményt tártak fel Észak-Izraelben a régészkek – jelentette a Hárec című újság hírportálja.

A tökéletes építésben megmaradt, vályogtéglá boltozatot is tartalmazó különleges leletre a Jezréel völgyben lévő Tel-Simron nevű ásatási domb tetején bukkantak.

A Tel-Simron ásatás helyszíne légifelvételen

Fotó: Eyecon

A bronzkori akropoliszt, vagyis dombtetőn lévő szakrális szerkezetet négy méter vastag vályogtéglá fallal építették, de nem volt benne terem vagy nagyobb tér, hanem csak a hegy gyomrába vezető szűk, majd kiszélesedő folyosó. A folyosó végét egyelőre nem tudták feltárnai, mert attól tartanak, a további ásatások miatt beomolhatnak az eddig felszínre került részek.

A folyosót hordalék temette be, ezért teljes építésében megmaradt a tetőszínezet, a kánaáni boltív. A régészkek egyelőre nem tudják, milyen célt szolgált az épület.

A térségen található Meggidóhoz hasonló Tel-Simront eddig kevésbé kutatták a szakemberek, mert nem fontos szereplője a Bibliának, noha Józsué könyve meglemlíti a honfoglaló izraelita törzsek egyik hódításaként.

A város mintegy 4000 éve, a középső bronzkorban élhetett virágkorát, amikor jelentős kánaáni település volt, amely az egész dombot elfoglalta, hatalmas sáncokkal védték oldalait, tetején a mostanában feltárt hatalmas akropolisz állt. (Shiri Zsuzsa, MTI)

Az 1956-os mártír édesanyja volt a magyar pszichológia „nagyasszonya”

Az 1956-os forradalom után ki-végzett Gimes Miklós édesanyja, Hajdu Lilly az elsők között vállalt nőként szerepet a magyar pszicho-lógia történetében. Hogyan lett a lelkes „holnaplányból” a magyar pszichológia „nagyasszonya”?

A pszichológia fiatal tudomány-nak számított a 20. század elején. Freud, Jung, Ferenczi és társai iz-galmas tevékenysége az öntudatosodó nőkre is nagy hatást gyakorolt: miután 1895-ben a magyar nők szá-mára is lehetővé vált, hogy az egye-temek orvosi, bölcsészeti és gyógy-szerészeti karán tanuljanak, egyre többen döntötték úgy, hogy megva-lósítják álmaikat. Köztük Hajdu Lilly is, akinek személyes sorsát nagyban befolyásolták a magyar tör-teleme tragikus fordulatai.

„Csak egy nő vagy”

Hochmann Lili Miskolcon szü-le-tett 1891-ben, egy asszimilálodott zsidó polgári család öt gyermeké kö-zül harmadikként. A haladó gondol-kodású családban a korszakban szo-katlan módon két lány is egyetemre járt: Lilly és nővére, Margit is orvosi egyetemre jelentkeztek az érettségi után. Lilly 1909-ben kezdte meg ta-nulmányait, amikor a női hallgatók arányára minden ötödik volt. Amint az a Hajdu Lillyvel foglalkozó, Borgos Anna által írott remek ta-nulmányból kiderül, családjára támogatta, apja biztatta, de egy fennmaradt levél szerint feltette is jó hírét: „De egyet soha ne felejts, és folyton szem előtt tart, hogy csak egy nő vagy, mégpedig olyan igazi, tisztes-séges család sarja, aki rövid bűszkesé-gel mondhatom, hogy úgy kedves, drága anyád, mint az én részemből, családunkban egy parányi szenny so-ha be nem piszkolta erkölcsösségen-ket.”

„Holnaplány” az egyetemen

Egyetemi évei alatt belevetette magát Budapest pezsgő szellemi éle-tébe. Magát „holnaplánynak” nevezte, utalva arra, hogy az általa képvi-selt értékrend és életpálya igazán majd csak a jövőben váthat a nők szélesebb rétegei számára elérhető-vé. (Nem is tévedett.) Ekkor került kapcsolatba a Galilei-körrel, ahol találkozhatott az általa rajongásig szere-tett Ady Endrével is, aki még dedi-kálta is *Ki látott engem?* című köte-tét a csinos medikának.

A klasszikus művészet, Isten és Ady Endre iránti rajongása után ha-marosan a valóságos szerelem is megérkezett az életébe: a Galilei-körben megsmerkedett későbbi fér-jével, a szintén orvostanhallgató Gimes Miklóssal is. Fennmaradt levelei egyikében így írt: „A ma férfi-ai, akármilyen okosak és intelligen-sek, nem értek még meg a holnap asszonyaihoz. [...]”

Te azt mondadt, az eszemért, hol-naplány voltomért szerettél meg. Ezt én tudtam, de mikor a múltkor meg-monadtad, olyan boldog voltam, mint eddig senki, mert ilyesmit még nem mondtak lánynak.”

Gimes Miklóssal 1915-ben háza-sodtak össze, két gyermekük szüle-tett: fiuk, ifjabb Gimes Miklós 1917-ben, lányuk, Judit 1920-ban.

Elmeorvos és gyógypedagógus

1914-ben, még egyetemi hallgató-ként kezdett dolgozni az Elme- és Idegkórtani Klinikán mint elmeor-vos. Hamar gyakorló analitikus lett

belőle – ő kezelte például Juhász Gyulát, Csáth Gézának pedig a kol-légája volt. (Juhász Gyula *Ha nem szeretsz...* című elbeszélésében idézi meg a „fiatal, szőke orvosnő” alak-ját. Baráti körtükben több galileista értelmiségi és művész megfordult; jó viszonyt ápoltak például Karin-thyékkal és Kosztolányékkal; Kosztolányi feleségenek írott levelében „kedves, okos, jóságos nő”-nek ne-vezte Hajdu Lillyt.

Hajdu Lilly férjével együtt 1918-ban átvette a Frim Jakab által alapított, fogyatékkal élők gondozásával foglalkozó zuglói intézet irányítását, és a saját elképzélései szerint átalakította. 1927-ben a mai Uzsoki utcában működő intézmény helyén fel-épült a kórház, Hajdu Lillyék pedig a Schmidt-kastély (a mai Kiscelli Mú-zéum) szomszédságában vitték to-vább a gyógypedagógiai létesít-ményt, dr. G. Hajdu Lili Gyógypeda-gógiai Intézete és Gyermeküdő Té-lepe néven. Itt nyaralt például Kosztolányi fia, Ádám is.

A Tanácsköztársaság bukása után Hajdu Lillyék az emigrációt fontolgatták, de végül maradtak. Zuglói otthonukban jómódban éltek, gyere-keiket zongoráznak és francia nyelvre tanítottak. A húszas években mégis identitásválságba keveredett:

„Nem izgat engem a szép ruha, a szép lakás, én magammal szeretnék valamit csinálni, magam szeretnék valamit csinálni, valamit, amit csak én csinálhatok.”

Ez lett a pszichoanalízis, ami iránt a „holnaplány” már az egyetem alatt elkezdett érdeklődni, Ferenczi Sán-dor előadásait hallgatta. 1933-tól kezdve praktizált, érdeklődése leginkább a skizofréniára irányult, a té-mában több előadást is tartott.

A vészkorszak

A harmincas évektől kezdve a fo-kozódó antiszemita hatásra alól ő sem tudta kivonni magát. Megszűnt az állása a Mészáros utcai po-liklinikán, magánlakásokon folytatta szemináriumait, ahol a tömeglélek-tan hatásáról vitatkoztak pszichoana-litikus kollégáival. Bár újból felme-rült bennük az emigráció gondolata, ismét maradtak – a döntés pedig vég-zetesként bizonyult. Férjét, Gimes Miklóst deportálták, és a Leitmeritz mellett koncentrációstáborban él-e-tét vesztette. Hajdu Lilly bujkálva, menekülve, védett házakban élte túl a vészkorszakot.

A pszichiátria korszerű módszereiben hitt

A háború után Hajdu Lilly belépett a kommunista pártba; fia, ifj. Gimes Miklós a *Szabad Nép* újságírója lett. A kommunizmusban azonban a pszichoanalízis nemkívánatos tudománynak számított, és Hajdu a Magyar Pszichoanalitikus Egyesület elnökeként kénytelen volt

1949-ben feloszlatni a testületet. 58 évesen talajvesztetté válik, neurológiát volt kénytelen tanulni, amihez viszont nem érzett semmi kedvet. Végül átkerült a Lipótmezői Elme-gyógyintézetbe, amelynek előbb igazgatóhelyettese, majd 1954-től 1957-ig igazgatója volt. Ugyancsak az ő nevéhez fűződik az intapszai munkaterápiás kísérleti intézet: Be-nedek István, az intézményről szóló „Aranyketrec” című regény írója ennek a „nagyasszonyának” nevezte. „Em-leksem arra, ahogyan bevontul Lipótmezőre. Megrettentünk szálas alakjától és férfias erejétől. Tartózko-dó ellenszenv fogadta, talán még ma is az veszi körtől. De én hamar meg-szerettem: jó és igaz embernek talál-tam. [...]”

Katonás asszony, akitől mindenki tart egy kicsit, s akit még az ellenfe-lei is tisztelettel kényszerülnek” – raj-zolata meg Hajdu Lilly alakját az író-pszichiáter. Az egykor „holnap-lány” vezetésével a pszichiátria el-avult módszeréi, a kényszerzubbony, az elektrosokk és egyéb, kínzásnak is beillő módszerek háttérbe szorultak a Lipótton, bevezeték viszont az ekkoriban újdonságnak számító antipszichotikumok alkalmazását.

1956 következményei

1956-ban fia vezető szerepet vál-lalt a forradalomban, aminek követ-kezében decemberi letartóztatása után a Nagy Imre-per harmadrendű vádlottja lett. 1957-ben ennek hatá-sára kényszernyugdíjazták édesany-ját, Hajdu Lilly csak magánpraxist folytatott. 1958. június 17-én a bécsi rádióból értesült fia kivégzéséről, ami után megkérdo-jeleződött élete további értelme. Egyre jobban szenvedett beteg-ségeitől, a sokizületi gyulladástól, és – talán félelemből – a barátai is el-maradóztak mellőle.

„Reményem azóta megszűnt”

Hajdu Lilly egyre inkább elszigetelődött. Fia családja (volt felesége és hatéves fia) Bécsben, később Svájcban telepedett le, saját testvérei Brazíliaban éltek. A pszichi-ológusnő többször is próbált kiuta-zási engedélyezhetetlenül, hogy meglá-gothassza őket, e célból még Münich Ferencset is felkereste, akit még a Galilei-körből ismert. Mindhi-ába: kérelmét, sokáig tartó hitegetés után, harmadszor is elutasították. „A halál gondolata június 17-én két éve, hogy elindult bennem. Az a halvány remény, hogy Jucáékát és Luciékat láthatom – visszatartott a kivitelről. Reményem azóta megszűnt, a lélek fájdalmában mélyebbre vált, a testi fájdalom csaknem elviselhetetlenné” – írta Hajdu Lilly, mielőtt élete 1960. május 27-én tragikus véget ért.

Bálint Lilla/Dívány

Az FBI nyomozott Einstein után

Ezernégy száz oldalas aktát vezettek róla

Hoover nagyon gyanúsnak tartotta Albert Einsteinet, a relativitáselmélet kidolgozóját: több mint húsz éven figyele meg őt ezért az amerikai titkosszolgálat, az évek során pedig több mint ezeroldalnyi irat gyűlt össz-e róla.

Ismerve a múlt század egyik legmeghatározóbb tudósának gyermekeit, nem is olyan meglepő, hogy ilyesmi történt vele.

Einsteinet 15 évesen viselkedése miatt kicsapták a középiskolából, részben ennek hatására mondott le német állampolgárságáról minden összefüggést két évek később.

Nem akart semmisítő közösséget vállalni az autoriter berendezkedésű német iskolarendszerrel, illetve az ország erősen militarista szemléletével sem, amelyet már ekkor szívből gyűlölt.

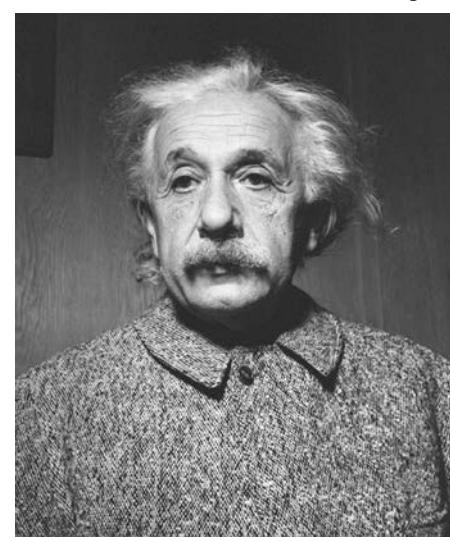
Einstein sosem hallgatott, ha mondani való volt

Ehelyett inkább Zürichbe ment tanulni, felvette az állampolgárságot, ott szerzett diplomát, majd a berni szabadalmi hivatalban kezdtett el dolgozni. Itt végezte el a relativitáselmélettel és a kvantumelmélettel kapcsolatos úttörő kutatásainak egy részét. A gravitációs hullámok 2016-ban leírt létezését pél-dául már száz évvel korábban előre jelezte.

Jó ideig nem tért még vissza Berlinbe, ám amikor 1914-ben ad-digi munkájának elismeréseképp meghívta az ottani egyetemre, hogy saját elméleteit oktassa a diákoknak, hazautazott.

Tovább haladt megkezdett mun-kájával, azonban a politika ebbe hamar beleszólt.

Miután az 1920-as években a ná-cik a relativitáselméletet „zsidó perverzióként” elutasították, Albert Einstein halálos fenyégetések tücatjait kapta. Már sétálni sem indult el egyediül, de nem hátrált meg, és ezután is kritizálta azt, amit rossznak tartott. Felszólalt a nacionalizmus ellen, ugyanakkor a kapitalizmust is megkérdezte, a szocializmussal viszont szímpatizált.

Einstein levele indította el a Manhattan-projektet

A helyzet odáig eszkálálódott, hogy 1933-ban Einstein Amerikába költözött. Mivel fejére gyakorlatilag vérdíjak tűztek ki, nem volt más választása, mint új otthont keresni. A kreativitás és a szólásszabadság hazájának vélte az USA-t, ezért esett választása az országra.

Itt sem rejtette véka alá politikával kapcsolatos gondolatait.

„Mivel zsidó vagyok, talán megértem és átérzem, hogyan érzik magukat a feketék a megkülönböztetés áldozatait” – mondta egyszer.

Felszólalt a szegregáció, a lincselések és az igazságsszolgáltatásban elkövet-tett hibák ellen. Barátságot kötött W. E. B. Du Bois íróval és Paul Robeson színíessel, a Lincoln Egyetemről pedig tiszteletbeli diplomát kapott.

Más fizikusokkal, köztük Szilárd Leóval, Teller Edével és Wigner Jenővel együtt levelet írt a Fehér Háznak, amelyben arra biztatta Amerikát, hogy lép-jen fel a náci Németország atomfegyverrel való fenyégetőzése ellen.

A levelet Einstein később megbántha: tulajdonképpen ez az írás adta meg az utolsó löketet a Manhattan-projekt elindításához, amelyben ő maga nem vett részt.

Képtelen vádak születtek

Az FBI érdeklődését már az emigrálását követő évben felkeltette a tudós. Tudatták az igazgatóval, hogy felmerült bennük annak gyanúja: Einstein kom-munista. Hoover azt felelte, semmit sem tehet ezzel kapcsolatosan; a levéllel ugyanakkor megnyílt az Einstein-akta, amelyet 1950-től kezdve folyamato-san bővítettek.

Februárban Harry Truman elnök bejelentette, hogy Amerika hidrogénbom-bát fejleszt, amire válaszul Einstein megjelent egy tévéműsorban, amelynek házigazdája Eleanor Roosevelt volt, és nyilvánosan elítélte a törekvést.

„A földi élet megsemmisítése a technikai lehetőségek határain belülre ke-rült” – mondta, feldühítve ezzel Hoover: Einstein ekkor az FBI szoros meg-figyelése alá került. A kormányügynökség a tudós ismerősei után nyomozott, fiáról pedig egy időben azt hitték, szovjet tűz – holott Dél-Karolinában tar-tózkodott.

Az újságkivágások szerint olyan hírek is terjedtek a kutatóról, miszerint se-gített néaci tudósoknak egy halászugár megkötésában.

Az FBI a katonai hírszerzésnél érdeklődött arról, igaz lehet-e ez. Azok kö-zölték, hogy a dolog képtelenesség. Akadt olyan nézet is, amely a kutatót az ufókhöz kötötte, és megállapította, hogy az ismeretlen repülő tárgyak szovjet kékem.

Deportálták volna Amerikából

Azt nem tudjuk, hogy Einstein értesült-e arról, mi készül ellene: az FBI-nak ugyanis úgy tűnik, konkrét terve volt arra nézvét, mit tennének vele, ha rá tudnák bizonyítani a képtelen vádakat, vagy legalább a kommunizmust. Ez ugyanis a hidegháborús években elvághatta a meggyanúsított karrierjét is, amire az atombomba atyjának, Robert Oppenheimernek az élete a legjobb példa. Einstein meg akarták fosztani 1940-ben megszerzett állampolgárságától, sőt az is felmerült, hogy kitoloncolják Amerikából: hogy hova, arról nem szólnak a feljegyzések. Bármily volt is az igazság, életrajzírója, Andrew Robinson szerint nem valósáznak, hogy igazán megijesztette volna az FBI terve, ha a náci ellene tervezett gyilkossági kísérlete sem tudta megrázni.

Albert Einstein egész hátralevő életében a nukleáris fegyverek korlátozásáért harcolt. A róla készített feljegyzések egy része mára nyilvánosan elérhető, így bárki kutathatja, hogy mivel kapcsolatosan is vizsgálódott annak idején az FBI.

Kálmán Szonja/Dívány

„Szeretet és hűség ne hagyjanak el téged...”

(Péld. 3/3)

„...férfinak és nőnek teremtette őket. És megáldotta őket Isten és szóltott hozzájuk Isten: Szaporodjatok és sokasodjatok...” (I.M. 1/27–28) Majd jöttek a rabbik, és kiegészíteték: „Amennyiben tíz év után nem szül férjének gyerkeket, adjon várólevelet az asszonynak és bocsássá el.” (Hilchot Déot 27)

Smelke Hopstein feleségével, Debórával nagy szeretetben élt a máramarosi Szaploncán.

Rájuk illett az Írás szava: „Sok víz nem bírja kioltani a szerelmet, és folyamok se sodorják el.” (Én. én. 8/7) Olyanok voltak ők ketten, mintha róluk írná a Talmud: „Lám, Debórának, a nagy vezérasszonynak volt férje. De csak annyi maradt meg róla, hogy Lapidothnak hívták, és hogy ő volt a híres asszony hitestársa. Lehetett szegény katona, szántóvető, költő vagy muzsikus: ki emlékszik rá? Csak annyit tudunk róla, hogy ő volt a férje. Felesége, Debóra Izrael vezére, hősője és dalnoka volt. Lehetett-e neki szava ilyen asszony mellett?” (Ket. 22b)

Teltek az évek, és Debórának nem született gyermek. Smelke biztatta feleségét: Menjünk Josef Meir Weiss rabbijhoz. „Ó (Isten) majd száll perbe népéért... értünk, majd megkönyörül azokon, akik Ő szolgálják!” (135. zsolt.) A rabi, kinek áldását csodatevőnek tartották, megáldotta az asszonyt, és várta a gyermekáldás csodáját! Telt, mint az idő, majd letelt a tíz év is, ám a csoda nem következett be! Mi legyen ezután? Szerették egymást igaz szerelemmel, mely nem lankadt tíz év után sem... Debóra szomorkodott. Smelke meg visszatalta: Debóra lelkem! „Miért oly keserű a szíved? Nem vagyok én jobb neked tíz gyermeknél is?” (I.Sám. 1/8) Mit mondhatnék más – mondta a rabi szomorúan –, Isten nem hallgatta meg könyögésétet... áldásom nem hatott az Égre! Isten elzárta előled feleséged méhéit! Nem tehetsz más! Adj várólevet feleségednek, és küldd vissza apja házába.

Smelke és Debóra ott álltak összelelkezve és zokogva a rabbi előtt. A rabi szíve majd megszakadt, de a törvény, az törvény! Fogott egy üveg pálinkát, és Smelke kezébe nyomta: Igyatok egy pohárral feleségeddel, mielőtt elküldenéd! Bánj vele megértéssel. Utasítalak: Add feleségednek házadóból, amit csak akar. Hadd vigye magával, attól majd megnyugszik. Ezzel elküldte őket, miközben könnyei hosszú szakállára hullottak...

Hogy mit történt azután, senki sem tudta. Smelke és Debóra Hopstein eltűntek a faluból. A rabi aggódott: hátha beleöltek magukat a Tiszába. Néhány nap, és jött a hír: látták őket Nagy-Técsőn, Debóra apjának házában. Josef Meir rabi várta a hétet, majd szekeret küldött a férfiért. Smelke meg is érkezett rövidesen. A rabi összehívta a rabbibírágot, és kihallgatta a férfit. Mondd, Smelke Hopstein! Elküldted a feleségedet? Igen, rabi! Elküldtem a törvény rendelkezése szerint. Mielőtt elment, elbúcsúztunk, és ittunk a pálinkából, amit tőled kaptam. Mondtam Debórának: „Mindenesztől szép vagy, kedvesem, és hiba nincsen benned!” (Én. én. 4/7) Nem született gyermekünk, és emiatt el kell küldjelek! Majd mondtam, amire utasítottál: Vidd magaddal, Debóra kedvesem, ami kedves volt számodra házamban! Vidd el mindenöt, amihez ragaszkodtál, legyen tied, amit szerettél! Vidd magaddal, amit csak akarsz! Én mindenöt legyen a tied. A rabi sürgette: Mondd, mi történt azután! Smelke folytatta: Tudja, rabi, annyi pálinkát ittam bánatomban, hogy teljesen lereszegedtem! Mély álomba estem. Ám amikor felébredtem, ott találtam magam az ágyamban... drága Debórám apjának házában. Jött Debóra... „szemei olyan szelídek voltak, mint galambok szemei, mikor a patak vízébe néznek” (Én. én. 5/12). Kérdeztem: Mondd, Debóra életem, mit keresek itt, apád házában? Mire ő: Nem azt mondta, hogy magammal vihetem, amit legjobban szeretek, amihez legjobban ragaszkodom? Te vagy, Smelke, akit magammal hoztam, mert te vagy, akit legjobban szeretek, és akihez legjobban ragaszkodom! Smelke a rabi szemébe nézett: Te mondadt, rabi, mit tegyek, és én azt tettem, amire utasítottál! Debóra engem magával vitt, és ezután vele is maradok.

A rabbik összenéztek! Mit volt mit tenni? Smelke és Debóra azt tettek, amire a rabi utasítást adott! A rabi döntését nem lehet visszavonni! Josef Meir Weiss erre behívta Debort, megáldotta, és azt mondta: „Íme, nem szunyognak s nem alszik Izrael őrzője!” (121. zsolt./4) Bízuk Istenre ügyeket megoldását! És kilenc hónap múlva a csoda bekövetkezett: Debóra fiút szült, akinek a Josef Meir nevet adták!

Szerdócz J. Ervin főrabi

ÚJ ÉLET

a Magyarországi Zsidó Hitközségek Szövetségének lapja
1075 Budapest, Síp u. 12.
Telefon/fax: +36-1-413-5537,
+36-1-322-2829

E-mail: ujellet@mazsihisz.hu

Főszerkesztő:
Kardos Péter

Olaszösszerkesztő:
Gábor Zsuzsa

Kiadótulajdonos:
Mazsihisz

Előfizetési díjak:
Belföldön: 1 évre 9600 Ft

Külföldre 13.600 Ft/év

USA és Izrael: 15.000 Ft/év

Az összeg valutában is befizethető
az aktuális árfolyamon.

OTP bankszámlaszám:

11707024-22118480

OTP SWIFT kód:
(BIC) OTPVHUB

IBAN:

HU66 1170 7024 2026 2095 0000 0000

Terjeszti a Magyar Posta Rt. Hírlap

Üzletág, előfizethető a kiadónál.

Postacskk.: 11707024-22118480

Terjesztéssel kapcsolatos reklámációk

intézése a 06-(1)-767-8262-es számon.

Szedés, tördelés:

WolfPress Nyomdaipari Kft.

Nyomdai munkák:
PrimeRate Kft.

ISSN 0133-1353

APRÓ-HIRDETÉS

Műfogsorrögzítés miniimplantá-
tumokkal. Bp., Szt. István krt. 4. III.
1. 320-4778. www.drviragdental.hu
és www.mini-implantatum.hu

Üzemorvosi, háziorvosi rendelés
Zuglóban, Vezér u. 156.
VITAPHARM. Hétfő-szerda 15–16-
ig. Dr. Szigeti Miklós, tel.: 220-
0230.

Órajavítás, faliórák felújítása
garanciával. Jung Péter, VII., Garay
u. 45. 06-70-505-5620, [www.jungora-
ras.hu](http://www.jungora-
ras.hu)

Szociális alapítvány keres meg-
bízható munkatársakat havonta ösz-
szesen pár órát igénylő feladatokhoz,
díjazás nélkül. 06-1-321-3497, esti
órákban.

Középkorú, megbízható hölg-
eltartási vagy életjáradéki szerződést
kötne idős hölggyel, úrral. 06-30-
621-3857.

ÚJ ÉLET

Svarcoltunk Schwartznál

Talán valamelyik izraeli nagyember is viselhette korábban az ajándékba kapott öltönyöket. Talán éppen Mose Dajan levettet öltönyei kerülhettek hozzá! E „gyanú” alapja (?) az volt, hogy egyszer Annus néni ki tudja hogyan hozzá került izraeli képes újságot tett elém a konyhaasztalra, és azt mondta: kisöreg, ha szemtakarót tennél a bal szemedre és kicsit már kopasz lennél, hasonlítanál erre a politikusra.

Úgy húsz év múlva e „gyanú” feléledt: amerikás ismerősöm azt mesélte, hogy apjának jelenlegi felesége annak idején egy ideig együtt élt a táborkorral. Ki tudhatja, gondolom ma is. Bár..., talán, talán az apám ténylegedére által produkált hízott libamájak valamelyike netán elkerülhetett a táborkori háztartásba a szintén „Magyarból” alíázott hölggyrévén...

Két csomagban négy öltönyt, egy párral 40-es férficipőt, két pulóvert, egy gyapjúsálat, egy pamuttinget, egy télikabátot, három selyem nyakkendőt kaptam. Igen, megkaptam, mert az ajándékba kapott, 850 forint „beföldi forgalmi értékű” holmikért összesen 584 forint összegű vámot befizettem. Előbb a Verseny utcai Vármivatal, aztán én is megkaptam, ami járt...

Örülni nem tudtam: a cipő mérete nem stimmel, nagyobbat hordtam már, minden öltöny legalább két számmal nagyobb volt. Pedig nagy szükség volt már egy rendes öltönyre, mert a két évvel korábbi sötétkék öltönykém nadrágszára, zakójára bizony hozzájárult, képest megrövidült, nemelyik humoros leányegyen a vasárnap délutáni táncklubban megkérdezte: az öcsédé az öltöny? A profi(nak vélt) rokizás, még inkább a tangózás aztán feledtette a nem nágon szalonképes öltözötet.

A cipő, a télikabát, egy pulóver gázdára talált, az ezekért kapott pénz majdnem fedezte a fizetett vám összegzéget.

Az öltönyöket elvittem a szabók szabójához, bizonyos Szabó János hírnevet szerzett focistához és az egyik szabóműhely főnökéhez. Jót nevettünk, amint felpróbáltam a túlméretes angucokat. Na, ide figyelj, komolyodott el a mester: nágon f... finom kis öltönyöket kaptál. Ezek amerikai cuccok, csak azok varrnak hátul kéthasítékos és hárbelés nélküli zakókat. Ha ezekbe belenősz, apám, akkora jani leszel, hogy csak na... Nem akarsz belenőni! Már most kell mind a négy? Nna, nézzük: mindegyik nadrágot, zakót darabjaira bontjuk, méretekre szabjuk, varrjuk... Te, ez anynyi, mintha hozott anyagból varrnának az újat, majdnem úgy ezer darabja... Sooook! Figyelj, ebben a barátí ában az is benne van, hogy apádat én szertáros srácként még láttam focizni, ott voltam azon a meccsén is, amikor Kisújban bomba öngölt rúgott, szerencsére ezután meg kettőt bevágott ellenük, így Dezső bácsi azt telefonált a megyei lapnak, hogy három gólt lőtünk, így kettő-egyre győztünk. Jó, mi? Szóval olyan sporttársi árat mondtam neked. De nem kell ezzel sietni, mert még vagy három évig nőni fogsz, és belenőzheted.

Vártam pár hónapot, és jött a nagy ötletem, van nekem szabóm. Öcsi. Olyan rokonfélé, apja egykor féltestvéreim nagybátyja. Varrt már nekem Öcsi olyan trapéznadrágot, hogy csak na! A szürke nyári öltönyt vittem hozzá egyik este, amikor már elnémetült a szövetkezeti (ktzs-es) műhely varróegépe. Öcsi mért engem, merte az öltönyt. Bongészte a zakó nyakába és a belső zsebre varrt angol nyelvű, cirálás címeket, és ugrottott: te, én ezeket kívülre varrnám, mert nagyon jól mutatnának, díszszebkendő se kellene, és lenne sok irigyed...

Egy hónap múlva kész lett az „új” öltönyöm. Szinte tökéletes lett, bár Öcsi bőkezűen bánt a mérettel, itt-ott kicsit bővebb, kicsit hosszabb volt, mert számtott rá, hogy még nőni fogok. Forgolódtam, nézegettettem magam a talpig éró falitükörben. Nyílt az ajtó, ajtaj, lebuktunk! Ki más je-

lent meg teljes életnagyságban, akta-táskaival, tökéletes, angol szövetből varrt, mellényes öltönyében? Igen, a szabóság elnök-igazgatója, bizonyos Schwartz Pál. Meglepdőtünk, de nem mulasztottuk el a köszönést: jó estét, Pali bácsi! Szervuszok, mit csináltok itt, zárva kéne már lenni. Öcsi, mit képzelsz, te feketén dolgozol?

Öcsi magához tért, és zavartan így válaszolt: ne tessék haragudni, Pali bácsi, bocsánat, ennek a havernak az apja Izraelből küldött öltönyt, igazitani kellett azon, bocsánat, tényleg feketén varrtam... Jobban mondva a Schwartznál svarcoltam...

Öcsi, Öcsi, holnaptól nagy változás lesz itt, nem lehet majd itt svarcolni... na, ne ijedezz, az lesz, hogy holnaptól megváltoztatom a nevetem: nem Schwartz leszek, hanem Sugár, így nem lesz svarcolás...

Már előült a további svarcolás, elmondhatom: Öcsi folytatta a „túlórázást”. Mindegyik öltönyt átszabta nekem. Ezek szolgáltak engem egyetemista koromban, a fekete volt a majd hetven vizsgán használt öltözékem. Volt néhány vizsga, amely

ugyancsak fekete volt, de aztán minden ötödik sikertűlt. Ezt a kabalaölöttöt talán tíz évvel ezelőtt selejtettük ki... Ja, két nyakkendő még megvan, a harmadikat anno kölcsonadtam Rudi nevű évfolyamtársamnak, egy vizsgához ezzel rittyentette ki magát. Nem adta vissza... ám megkaptam tőle cserébe a Vörös Október Ruhagyár műselyem termékét. Én ezt majd vissza is adom neki...

Ja, hogy el ne felejtsem, kiderült a cuccok eredete: apám 67 nyarán itt „ünnepelte” nyugdíjába vonulását. A Kádár kifőzdés ebéd volt minden napjai programunk. (Talán azért is, mert a szomszéd várban, a csarnokban anno gyakori libás ügyfél volt apám, amikor hozta P. Gézához és más baromfisokhoz a portékáit: füstölt libamellel, teperfőt, zsírt, májat...) Vártuk a kaját, apám a nyáridő ellenére nap mint nap viselt egyik öltönyöt dicsérte: látom, egész kis gardróból lett az amicsi segélycsmagban kapott öltönyököt...

Előbb-utóbb tehát minden kiderült... Politzer Tamás

A soá bagatellizálása miatt tiltakozik egy indiai film ellen a Simon Wiesenthal Központ

A Bawaal című új indiai filmdráma főhősei, egy nő és a férje, a második világháború ismert europai színhelyeire látogatnak, hogy „a történelmem romjai” között építések újra hágasságukat. Ám a szereplők olyan szerecsenél érzéketlen párbeszédet folytatnak egymással például Auschwitz vagy Hitler kapcsán, hogy a Simon Wiesenthal Központ (Simon Wiesenthal Center – SWC) azt kéri az Amazon Prime-től: távolítsák el az áldozatok emlékét sértő filmet a kínálatról.

A Bawaal rendezője az indiai Nitesh Tiwari, két főhőse pedig Janhvi Kapoor és Varun Dhawan, Bollywood (az évente hihetetlen mennyiséget termelő indiai filmgyártást világszerte ezen a néven emlegetik) népszerű és ismert színészei. A sztori szerint egy történelemtemanár (Varun Dhawan) epilepsziaiban szenvendő feleségével (Janhvi Kapoor) Európába utazik a második világháború fontosabb helyszíneire, mert azt reméli, ott majd elmélyül az egy más iránti szeretetük. Kapcsolatuk alakulását a film a múltbeli történelmi események és a jelenben zajló fordulatok egymásra rímeltekével igyekszik ábrázolni.

Több kritikus felhívja ugyanakkor a figyelmet arra, hogy egy házaspár kapcsolati nehézségeit nem lehet több millió ártatlanul meggyilkolt ember sorsával összefüzetni.

„Szeretünk titeket” – üzenték budapesti kisdiákok izraeli társaiknak

A budapesti Csia Lajos Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola tízéves diákjai ellátogattak a Dohány utcai zsinagógába, ahol azaz fejezték ki az Izrael melletti kiállásukat, hogy elhozták a templomba azt a saját készítésű tablót, amelyre Dávid-csillagot rajzoltak, s beleírták a 23. zsoltár szövegét. A Mazsihisz elnöke, dr. Grósz Andor meghatottan vette át az ajándékot, és azt mondta a gyerekeknek: „Azért vagyunk emberek, hogy kiállunk egymással.”

A budapesti Csia Lajos Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola diákjai a tanáraik kíséretében látogattak a Dohány utcai zsinagógában, ahol a magyarországi zsidóság és a templom történetével ismerkedtek.

A tízéves kisdiákok azzal fejezték ki Izrael melletti kiállásukat, hogy ottani kortársaik számára *Szeretünk titeket* címmel tablót készítettek.

Nagy sikerű adománygyűjtő koncert Újpestben

Székelyhidi Hajnal operaénekes, az OR-ZSE tanára és Szerdócz Ervin főrabbija kezdeményezésére az egész zsinagógát megtöltő adománygyűjtő kántorkoncert volt Újpestben.

Déri Tibor újpesti és Cserdiné Németh Angéla XV kerületi polgármester, Varjú László országgyűlési képviselő, valamint több más notabilitás jelenlétével tisztelezte meg a rendezvényt, melynek Újpest polgármestere méltatta a jelentőséget. Déri Tibor saját nevében és választókörzete képviselője szolidaritásáról biztosította Izrael Államát jelenleg folytatott önvédelmi harcában.

A koncertet Ádám Mária vezényelte a Goldmark Kórus nyitotta meg. Déni Tamás, Handó István, Markovics Csaba, Raab Gábor, Rudas Dániel kántorokat Neumark Zoltán kísérte zongorán, és fellépett Gál Ráchel fuvolaművész is. Hárrom produkciónal szerepeltek a 25 éve sikeres Sabbathsong Klezmer Band szólisztái, Masa Anita és Masa Tamás.

Avi, az izraeli labdarúgó

Sokáig gondolkodtam, megírjam-e Avi történetét. Öt napja beszélgetünk. Vasárnap először, aztán mostanáig. Utoljára nyáron telefonoztunk. Akkor mondta, tagja lett az izraeli, bő válogatott keretnek, de szívesen jönne Debrecenbe focizni.

– Majd meglátjuk, hogyan lesz – tette hozzá.

Nem kérdeztem, mennyi a transfermarktéréke, milyen poszon játszik, vajon az erőlapota megfelelő-e – igaz, válogatott –, meg ismeri-e a magyar futballt. Abban maradtunk, összel találkozunk.

Vasárnap óta nem stoplis van a lábán, hanem katonai bakancs. Nem kék-fehér, Dávid-csillagos trikó, de vászonfelső. Hátán hetven kiló felzserelés. Nem mondhatja meg, hol van, de sejtei. Gáza most tűzben áll, mondta. Akkor tudom.

tettek, amelyen a Dávid-csillag látható, s benne egy idézet a 23. zsoltárrol.

Dr. Grósz Andor, a Mazsihisz elnöke meghatottan vette át a képet, majd azt mondta: „Ma a zsidóság van veszélyben Izraelben, de holnap lehet más kisközösséggel a támadások kereszttüzében. Azért vagyunk em-

berek, hogy kiállunk egymásért, köözös értékeinkért.”

Hozzájette: „Biztos vagyok abban, hogy ti majd felnőttek később is képviselni fogjátok az alapvetően fontos emberi értékeket! Köszönöm nektek és köszönöm tanáraitoknak, hogy itt vagytok és szolidaritást vállaltok az izraeli kisdiákokkal!”

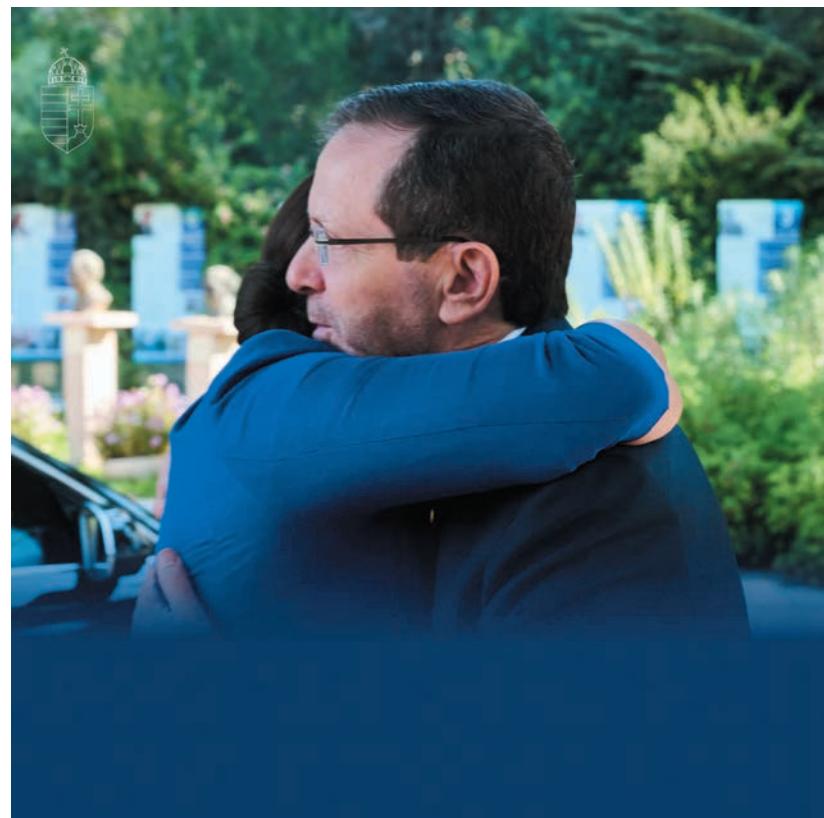
A moderátor Szerdócz Ervin, az Újpest-Rákospalota Templomkörzet rabbija volt.

A hangversenyt, melyen 561.400 Ft adomány gyűlt össze, az

előadók és a közönség az Osze salommal, az Örökkévalótól Izrael köréjét kérő békehimnussal zárta.

Szerdócz Ervin

Novák Katalin szolidaritási látogatáson Izraelben

„Kiállunk Izrael mellett. Most Jichák Hercog izraeli elnökkel, majd Hamász által elrabolt magyar származású tűszok családtagjaival találkozom” – posztolta a magyar köztársasági elnök Facebook-oldalán.

Beszámol. És hátborzongató dolgokat mesél. Ott volt a mészárlás után a halottak összeszedésében. Volt, akit két zsákba tettek. Külön a fejét.

A helyzet ennél sokkal bonyolultabb, tette hozzá valamelyik este.

Tudom. Érzem. Főleg azóta, ami óta ismerősöm – nem Debrecenben él, az ország másik végén – mocskos zsidónak titulált. Nem sértődtem meg, csak párhuzamot vontam Avi és az én állapotom között.

Apám második házasságából való vagyok. Az első nejét és tőle született három gyermekét nem ismertem. Mengele így döntött. Anyám szintén a kiváló belgyógyász és katonaorvos miatt maradt egyike Auschwitz után. Gyerekkoromban szégyelltem az identitásomat. Most, idősebb fejjel, mocskos zsidóként – büszke vagyok rá. Remélem, a szemébe nézhetek hamarosan a jelzőt rám aggató kollégának.

Volt időm ezen elmélkedni, mert Avi letette a

telefont. Tompa puffanásokat hallottam, üvöltötte, hogy rakétaznak. Eltelt egy óra, és viszszahívott.

– 22 éves vagyok – mondja –, de ilyet életemben nem láttam. Pedig megkaptuk a kiképzést, sejtettem, ha sor kerül egy háborúra, nem lesz egyszerű. Tudod, azt terveztem, hogy ősszel elmegyek Izraelből, és beiratkozom a Debreceni Egyetemre. Sok barátom ott tanul nálatok, áradoznak a srácok. Alig várunk. Néztem az ottani klubokat. DVSC, ha jól tudom, meg az egyetemnek is van csapata. Na oda mennék. Onnan is behívhat a szövetségi kapitány. Nem?

– De igen.

– És most itt van a kezemben a géppisztoly, és lőni kell valakire. Nem akarok. És talán nem is fogok. A Talmud nem ezt tanítja. Meg a Korán sem. Még nem voltam Gázában. Itt most minden képlékeny. Lehet, hogy holnap már északon kell lenni, mert ott meg a Hezbollah balhézik. Mond meg, mi bajunk van egymással?

Barátom a bátyám – a háború után mindig béke lesz

Még nem ismertük az óraátállítás fortélyát. Az akkor októberben, pontosan 1966 őszén, korán estéledett. Barátommal, Gyurival hat órára beszéltek meg a találkozót. A szokásos esti, Forintosh (így neveztük a belváros napos oldalát) sétálhatásra készültünk, kajtattunk volna a lányok után. Mobiltelefon híján hagyományosan ment az ismerkedés: gyors szemkontaktus, majd ha kölcsönösnek tűnt a szimpatia, bedobtuk a varázsmondatot – nagyon hasonlítasz a mamámról.

Emlékszem, sötétedésig várta, de Gyuri nem jött meg. Hétkor feladtam, otthonról próbáltam rátelefonálni, de hiába. Egy hétre telt, míg szembesültem a valósággal: a három évvel idősebb barátom világára ment. Izraelbe disszidált. Időnként elég áttételesen kaptam róla hírt, tudtam, hogy angol felleséget választott, és már több gyereke van. Egyékk voltunk, jómagam bátyámként tekintettem rá, hiszen nem egyszer védelmezett. A jóképű, erős fizikumú, vallas srác vonzotta a lányokat, mégsem bosszantott, hogy mellette nehez labdába rúgnom.

A történet innentől szinte már hihetetlenül spirituális; azóta hiszem, hogy nincsenek véletlenek az életben. Úgy hozta a sors, hogy 1996 őszén visszautasíthatatlan meghívást kaptam Izraelbe. Mivel világéletemben ódzsdítam a légi utazásról, úgy mentem a repülőterre, mint a vágóhídra visznek. Szó szerint felicitáltak a még létező Malév gépére.

S megtörtént a csoda: a megérkezés után négy nappal, kereken harminc év elteltével, újra találkoztunk. Így rendezte az élet. Kezdhettettem volna, hogy jól becsaptál, több mint egy órát várta a Madarász Viktor utca sarkán. Ehegyet egymás nyakába borulva szipogtunk. A családunk nem nagyon értette, mitől párás a szemünk. Hagyták, hadd beszéljük ki, kivel mi történt, s gyorsan kiderült, kire-mire emléksünk. A barátom a kérkezése után szerencsétlenességre azonnal katona lett. Mesélte, hogy elsőként a lehető legkeményebb helyen szolgált, a Holt-tengernél, ahol még éjszaka sem hűl le a levegő negyven fok alá. Kinti rokonai ajánlották, hogy áthelyeztetik egy komfortosabb alakulathoz. Nem engedte, mondta, majd kibírja. Elviselte.

Gyorsan akklimatizálódott, megélte a 67-es háborút. Azt, amelyiknél párunk és kormányunk – a szovjet elvtársak döntését majmolva – szakított a zsidó állammal, és az arabokat támogatta. Sem levélben, sem telefonon nem kereshettük a kapcsolatot. Ráadásul mérnökemberként egy olyan gyárba került vezetőnek, ahol a munkájáról még az ottóniak sem tudhattak semmit. Jó, ha gondolatban találkozhattunk. Később már egy-egy drága telefonálásal megnyugtattuk egymást: jól vagyunk. Mi már mondhattunk volna. Ezek már amolyan konferenciabeszélgetéseknek számítottak, többen is kíváncsiskodtak, szuszogtak a vonalban.

A barátom a rendszerváltásig nem jött haza. Vagyott, de nem jött. Igen, ő mondja így, haza. Tőle tudom, mágis is magyarul álmódik, s ilyenkor itthon van, rójuk a Forintost, bámuljuk a kirakatokat, s lessük a türköződő üvegek, eszrévesszék-e a lányok. Azok, akiket mi már kinézünk magunknak.

Ma már élete egy részében Pesten lakik. Ilyenkor hiányzanak az otthon maradó gyerekek és unokák. Boldog, amikor velük tartanak, s meglátogatják. Külön szoba várja őket. Már Miskolcon is voltak, ahol megnézte Gyuri házát, amelynek ablakai a Búza (akkoriban Béke) térré néznek. Oda, ahol gyakran megjelent a zenebonától hangos olasz vidámpark, amelynek sárainál szuper csili órákat nyerhettünk egyszerű karikádobálással. Gyuri sem felejtette el, hogy egy csillagón fekete szemű olasz szépség nekünk kettesével adta a karikákat. S még akkor is nyertünk, amikor nem nyertünk.

Angol felesége, Rebeca megtanult magyarul, mégsem kapta meg a vágyott állampolgárságot. Mindene a miskolci régiségvásár; otthon, Izraelben úgy szervezi az életüket, hogy itthon vannak, egyet se hagyjanak ki.

Most is itt vannak, itthon. Ám a gondolataik hazajárnak. A család fele bevonult. Gyuri aggódik, de az istennek sem árulná el, nem mutatná ki. Jól leplezi – magának, nekem mondhatja, semmi probléma, minden rendben lesz, minden jó lesz.

A háború után mindenki a béké következik...

Szántó István

6,001,400

NEVER AGAIN

– Talán mert te is mocskos zsidó vagy. Beszéljünk holnap, vigyázz magadra.

Így állunk. Avi ott, én itt, és mindenki azon gondolkodunk, mégis kinek az érdeke?

Láttam sírni a múlt szombaton a Debrecenben élő izraelieket, akik hajnalban tudták meg, mi történt náluk. A Tóra ünnepe volt. A parancsnoklatoké. Ez a mészárlás viszont nincs benne. Az események egy másik parancsnoklattól erednek.

A Korán 190. versében ez áll: „Ne támadjatok nőkre, gyermekekre, idősekre, se senkire, aki békével közeledik felétek.”

A Tóra számtalan alkalommal parancsolja meg: „Szeress az idegent, mert te is idegen voltál.”

Az Apám – akinek, mint említettem, második hárasságából jött a világra – ha elné, felsohajtana: Smá Jiszroél! Halljad, Izrael!

Meghalljad, Palesztina!

Weisz György